

พระราชนิพนธ์ของสมเด็จพระเทพฯ

นำเสนอเมื่อ : 6 ธ.ค. 2551

เดินตามรอยเท้าพ่อ

“ฉันเดินตามรอยเท้าอันรวดเร็วของพ่อโดยไม่หยุด

ผ่านเข้าไปในป่าใหญ่ นากลับ ทึบ

แผ่ไปโดยไม่มีที่สิ้นสุด มีดและขว้าง

มีต้นไม้ใหญ่เหมือนหอคอยที่เข้มแข็ง

พ่อจ๋า...

ลูกหิวจะตายอยู่แล้วและเหนื่อยด้วย

คูชิจะ...

เลือดไหลออกมาจากเท้าทั้งสองที่บาดเจ็บของลูก

ลูกกลัวงู เสือ และหมาป่า

พ่อจ๋า...

เราจะถึงจุดหมายปลายทางไหม?

ลูกเอ๋ย...

ในโลกนี้ไม่มีที่ไหนดอกที่มีความรื่นรมย์

และความสบายสำหรับเจ้า

ทางของเรามิได้ปูด้วยดอกไม้สวยงาม

จงไปเถิด แม้วามันจะเป็นสิ่งที่บีบคั้นหัวใจเจ้า

พ่อเห็นแล้วว่า หนามตำเนื้ออ่อนอ่อนของเจ้า

เลือดของเจ้า เปรียบดังทับทิมบนใบหญ้าไถลน้ำ

น้ำตาของเจ้าที่ไหลต้องพุ่มไม้สีเขียว

เปรียบดังเพชรบนมรกตที่แสดงความงดงามเต็มที่

เพื่อมนุษยชาติ จงอย่าละความกล้า
เมื่อเผชิญกับความทุกข์ให้อดทนและสู้ม
และจงมีความสุขที่ได้ยึดอุดมการณ์ที่มีค่า
ไปเถิด...
ถ้าเจ้าต้องการเดินตามรอยเท้าพ่อ.”

๒๕๑๙

บทพระราชนิพนธ์

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชสุดา

The Footsep of My Father

“ Through the dark jungle, very dense,

Which stretches out interminably , somber and immense...

I follow without stopping the footstep of my Father.

Oh Father, I am dying of hunger and I am tired.

Look! The blood is running from my two wounded feet...

Father! Will we arrive at our destination?

-Child!... On the earth there exists no place

Full of pleasure and comfort for you.

Our road is not covered with pretty flowers.

Go! Always,even if it breaks your heart.

I see the thornes prick your tender skin.

Your blood: rubies on the grass, near the water.

On the green shruberry, your tears dropped.

Diamonds on emerald, show their beauty.

For all the human race does not lose its courage

In the face of pain. Be tenacious and wise.

And be happy to have and ideal so dear.

Go! If you want to walk in the Footstep of your Father.”

นิตยสาร National geographic ประจำเดือนตุลาคม ค.ศ.1982